

[Poulsgaard]

hetzet imod, så er det vist hr. Glistrup og hr. Poulsgaard, og det er synd, at der aldrig er nogen, der har medlidenhed med os, mens de stakkels åndens arbejdere altid får al den medlidenhed. Jeg forstår det ikke rigtig.

(Kort bemærkning).

Birte Weiss (S):

Det er fremgået af, hvad både de andre tidligere ordførere og jeg har sagt, at alle er opmærksomme på, at der findes nogle problemer med ophavsretten set i forhold til den teknologiske udvikling. Det mest markante eksempel er selvfølgelig det, der sker på massekommunikationsområdet, radio og TV – specielt TV – i øjeblikket.

Men når jeg bad om en kort bemærkning, er det, fordi jeg egentlig synes, at fremskridtspartiet selv meget præcist i bemærkningerne til beslutningsforslaget viser denne despekt for folk, der arbejder med et ikke-håndens arbejde. Man skriver f. eks.:

»Mens ingen har drømt om, at den asfaltarbejder, der har været med i et vejbyggeri, skulle kunne kræve afgift, hver gang en trafikant passerer hen over den pågældende vej, har åndsarbejderne – til dels på internationalt plan – trumfet igennem, at de kan få deres arbejde betalt et væld af gange.«

Hvis den sammenligning skulle holde, skulle det være sådan, at hver eneste gang vi tager vores yndlingsbog fra natbordet og læste i den, skulle vi betale til forfatteren. Det er jo selvfølgelig noget gebommerligt vrøvl. Det, der er tale om, er et vederlag for yderligere udbredelse af værket, som man ikke får ret meget for pr. gang. Jeg synes, det er fornuftigt at opretholde det princip. Jeg mener ikke, at det skal aftrappes. Det er i øvrigt også et led i, at man kan føre en kunststøttepolitik, eller hvad man vil kalde det, der i praksis betyder, at det er udbredelsen af værket, som man får betaling for.

(Kort bemærkning).

Mette Madsen (V):

Hr. Poulsgaard taler i dag som så ofte før om den voldsomme forskel mellem de store indtægter, åndens arbejdere får, og de meget små indtægter, som håndens arbejdere får. Jeg vil gerne spørge hr. Poulsgaard, for nu synes jeg snart, man virkelig skulle have syn

for sagn, om hr. Poulsgaard har statistiske tal, gennemsnitstal, gennemsnitsindkomster for de lavestlønnede f. eks. og for kunstneres gennemsnitsindtægt, der kan underbygge de påstande, vi nu har hørt så mange gange fra denne talerstol.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Da fru Mette Madsen er formand for Det kgl. Teaters tilsynsråd, kender hun i hvert fald den analyse, der er foretaget af Vilstrup. Den underbygger i hvert fald Poulsgaards påstand om, at kulturstøtten går til de velbjærgede. Det er det første. Men mens jeg kan sige, hvor mange timer en murerarbejdsmand er om at bygge et hus – og da producerer han noget – har vi selvfølgelig ingen som helst dokumentation for, hvor mange timer en mand er om at lave en skulptur eller en bog el. lign. Det har han måske gjort på 5 minutter. Når Robert Jacobsen sætter en gammel radiator i en skruestik og så vrider lidt på den og så sætter en gummistøve på og en klat maling, er det et kunstværk. Det behøver ikke at tage ret mange minutter. Men man kan jo overhovedet ikke begynde at definere, hvor lang tid det tager at lave den slags ting. Hvad glæde har vedkommende ikke også ved at udføre det arbejde, hvad arbejdsglæde ligger der ikke i det! Det er en stor del af lønnen i sig selv.

Det eneste, jeg vil frem til, er, at folk selvfølgelig skal have det for kunstværket, det virkelig er værd, og det er altså efterspørgslen, der afgør det, og ikke nogle kulturpaver, der sidder og uddeler præmier til hverandre.

(Kort bemærkning).

Birte Weiss (S):

Jeg kan sige til hr. Poulsgaard, at han ikke behøver at diskutere dette i blinde; det findes der faktisk tal for. Jeg vil henvise hr. Poulsgaard til at læse bogudvalgets nye betænkning, for derfra stammer bl. a. de tal, som jeg tog med i mit første indlæg. Så jeg vil opfordre til, at debatter om disse ting i fremtiden kommer til at foregå på virkelighedens grund og ikke på rene postulaters grund.